

РЕШЕНИЕ

№ 6333

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 01.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5881** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Т. В. С. от [населено място], [улица], вх. „Б”, ап. 3, срещу Заповед № РД-16-73 / 08. 05. 2012 г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол, за налагане на дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като не е извършила посоченото дисциплинарно нарушение. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Представя писмени бележки.

Ответникът – Главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол /ДНСК/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, че жалбоподателката Т. В. С. изпълнява длъжността началник на регионален отдел „Национален строителен контрол” Д. при РДНСК – Североизточен район, по служебно правоотношение.

С докладна записка до началника на ДНСК, вх. № СЧР-1936-04-183 / 09. 03. 2012 г., от началник РДНСК – Североизточен район, е посочено че по повод на жалба вх. №

ДЧ-569 -01-830 / 25. 11. 2011 г., с писмо № ДЧ-569-00-108 / 31. 01. 2012 г., е разпоредено на началник на регионален отдел „Национален строителен контрол” Д. при РДНСК – Североизточен район – инж. Т. В. да предприеме действия по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ, които и към датата на изготвяне на докладната записка не са предприети. Със Заповед № РД-13-031/ 19. 03. 2012 г. (стр. 57) на началника на ДНСК, е наредено образуването на дисциплинарно дело, във връзка с констатациите за нарушения отразени в доклад вх. № СЧР-1936-04-183 / 09. 03. 2012 г. от началник РДНСК – Североизточен район.

Подробни писмени обяснения са представени с рег. № ДК-25-8-00-187 / 22. 03. 2012 г. (стр. 58).

Със Заповед № РД-16-043 / 27. 03. 2012 г. (стр. 85) на началника на ДНСК, е наредено на С. да се яви на 09. 04. 2012 г. за изслушване от дисциплинарно наказващия орган, като видно от приложения протокол (стр. 86) на посочената дата, държавния служител е изслушан от началника на ДНСК и от главния секретар.

Със Заповед № РД-16-73 / 08. 05. 2012 г. на главния секретар на ДНСК, на С. е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 22. 05. 2012 г., а жалбата е подадена по пощата на 05. 06. 2012 г. (видно от клеймото на пощенския плик – стр. 176), поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – главния секретар на ДНСК, на когото в съответствие с чл. 92, ал. 1, във връзка с чл. 6, ал. 2 от ЗДСл, са делегирани правомощия за това със Заповед № РД-13-454 / 01. 11. 2010 г. (стр. 172) на началника на ДНСК.

Съдът счита, че е спазен срока за налагане дисциплинарно наказание по чл. 94, ал. 1 от ЗДС, тъй като достатъчно данни за откриване на нарушението са станали известни на органа по назначаването едва с докладна записка вх. № СЧР-1936-04-183 / 09. 03. 2012 г., а до налагането на дисциплинарно наказание със Заповед № РД-16-73 / 08. 05. 2012 г. на главния секретар на ДНСК не са минали повече от два месеца.

Също така, съдът счита, че при издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

Както беше посочено по-горе, в конкретния случай дисциплинарно наказващ орган, главния секретар на ДНСК, на когото са делегирани правомощия да налага на държавните правомощия наказания по чл. 90, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДСл, е изслушал държавния служител и е приел писмените му обяснения.

В оспорената заповед е посочено, че по повод на жалба вх. № ДЧ-569 -01-830 / 25. 11. 2011 г., с писмо № ДЧ-569-00-108 / 31. 01. 2012 г., е разпоредено на началник на регионален отдел „Национален строителен контрол” Д. при РДНСК – Североизточен район – инж. Т. В. да предприеме действия по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ, които и към датата на изготвяне на докладната записка не са предприети.

Видно от писмените обяснения от жалбоподателката, същата не оспорва, че писменото разпореждане от 31. 01. 2012 г., е постъпило в отдел „Национален строителен контрол” Д. на същата дата, като проверка е извършена 12. 03. 2012 г.,

поради невъзможност да се открие управителя на търговеца – изпълнител на сградата във връзка със строежа на която е подадена жалба вх. № ДЧ-569 -01-830 / 25. 11. 2011 г.

В същото време, видно от протокола от изслушването на държавния служител (стр. 86), същия е посочил, че не са изпълнени разпорежданията, тъй като времето през месец февруари е било лошо и не позволявало извършването на проверка.

Съдът намира така направените възражения за неоснователни, тъй като видно от длъжностната характеристика на жалбоподателката, с която същата се е запознала срещу подпис, С. е следвало да организира, ръководи, контролира и отговаря за изпълнение на дейността на сектора при упражняване на държавния контрол по устройството на територията. В тази връзка, доводите за лошото време, не са основание една държавна институция да не изпълни задълженията си по закон. Доводите, че не е могло да се осъществи контакт с управителя на търговеца – изпълнител на сградата също са неоснователни, тъй като видно от посочените по-горе разпоредби от длъжностната характеристика, С. е следвало по най-оптимален начин да организира работата на ръководения от нея сектор. По същите съображения са неоснователни и твърденията, че липсвало възможност за извършена проверка, което било видно от представения план за командировки на служителите от сектора, тъй като този план е утвърден именно от С. и същата е следвало своевременно да организира извършването на проверка, възложена ѝ с писмо № ДЧ-569-00-108 / 31. 01. 2012 г. от началник РДНСК – Североизточен район – стр. 66.

Извършените през 2011 г. проверки на строежа, не означава, че са били изпълнени разпорежданията дадени ѝ с посоченото по-горе писмо, тъй като очевидно са били налице нови факти и обстоятелства, които е следвало да бъдат проверени, на базата на нарежданията дадени с това писмо.

Съгласно т. 6.1.1 от длъжностната характеристика на С., задачите за изпълнение се възлагат от началника на РДНСК, именно който е възложил извършването на допълнителна проверка, която безспорно не е била извършена към датата на докладната записка от 09. 03. 2012 г.

Неизвършването на разпоредената проверка, правилно е квалифицирано от дисциплинарнонаказващия орган, като неизпълнение на служебните задължения по чл. 21, ал. 1 от ЗДСл и по т. 5.1, 5.5 и 5.6 от длъжностната характеристика, тъй като не са изпълнени разпорежданията на горестоящ орган, дадени с писмо № ДЧ-569-00-108 / 31. 01. 2012 г. от началник РДНСК – Североизточен район. На основание чл. 5а, ал. 3 от Закона за администрацията, е следвало длъжимата проверка по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ да се извърши в срок не по дълъг от 30 дни, които са изтекли до началото на месец март 2012 г., без да са извършени възложените действия.

Въз основа на така изложените съображения съдът намира, че обжалваната заповед № РД-16-73 / 08. 05. 2012 г. на главния секретар на ДНСК, е издадена в изискуемата от закона писмена форма, при надлежно изложени мотиви, пълно описание на дисциплинарните нарушения и обоснован извод за съставомерност на описаните деяния, обуславящи ангажирането на дисциплинарната отговорност на служителката Т. С., като съобразно тежестта на извършеното нарушение правилно е наложено най-лекото дисциплинарно наказание – забележка.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на

установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. В. С. от [населено място], срещу Заповед № РД-16-73 / 08. 05. 2012 г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол, за налагане на дисциплинарно наказание „забележка”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: